סמורת השי"ם

עין משפט נר מצוה

אמרי פוס אומר ויזר על פני המים · לריכא למיתב לזבל והא דלא המליכו ליס שלם לא נתכוין אלא לבודקן כסומות שהמים בולקין לוחם שחמלו והולגים לוחם כדאמרי' התם (יומא סו:) (ל)זיבח וקיטר בסיף ניפוי ויסיק באסכרה שמח בלבו בהדרוקן: **ספירה מגבירה** · המפילה ממלכות: **מפלגה** · לקמן מפרש: **ודק ושרף בנחל קדרון** · ולא חייש לזבל מוידק קא מוחיב: **ופלח המלאכה וגו'** · מוחלטת לוחם מתון קא מוחיב לבל מוחלטרוף לא חיובתא היא דכל כמה דלא שחיק ליה מחובר בהדדי ולית נעשה זבל: **אלו ואלו** · דמיס לחיטים ודמיס הפרמיים שבריהן נשפכין על יסוד מזבח המזון והן יורדין מן היסוד לרלפה: **ומפרכין בלפס** · סילון של מים שהיה בעזרה: **ומופלין בסס** · לאו קרבן מעילה קאמר דאין מעילה בדם קדשים כדאמרינן בפרק הועלו לו אלא לאור ליטעת מהן אלא בדמים: **לגנים** · לזבל גטוחיון: **מקומות מקומות יש בו** · ויש מגדל ויש שאינו מגדל: **מפליא ליצנותא** · ליצנות מופלא כדתני רב יוסף: **וכתם נתן טנפוסם** · כי (ה)בימים ההמה בית ישראל מקטרין לו לאלמת עבודת כוכבים הוא וכתיב: **ואין אדם לוסר** · אותן שהקטירו לו לא היו יכולין לאסרו שאין בהן כח להקטותו לעבודת כוכבים: **דכתוב נמי לא לריך** · דמוחר ליטעת ממנו: **שמד וכיפסו** · לפרסמי מילתא: **דורוי** · לשון זורה לרוח: **דמפרגס** · "חזרס"=חזליון, "ורוח" תשאם"ורוחא תמלטיון אלמא"ויאשם" לשון זרוי ועלולו: **אמרו לו פרי סוף אומר** · בדברי הימים "ויאמר דוד ויפרפס ויאשם" מדלא כתב בחד קרא "ויפרפס ויאשם" ס"מ לאו תרוייהו בדקאמרת שפרפס ואח"כ זורה לרוח: **אלא ויאשם אמם** · נעלם עמו והגה מהם ומתחלה אמר לעבדיו לפרפס כדמפרפס ואחזו, "מיפרפו" לא מלי לאתבויהו לרבנן **דכל זמן** שאין נזקין ע"י כתיבה אין נעשה זבל: **קצו קרבי מסדרי** · "ויפרפו" משמע לאור בהגלה "ויאשם" משמע נהגה מהם: **קודם שבא אליהו** · ובילה אמר דוד לפרפס(ו) **אבל אליהו וכיבלה** (והלר "ויאשם דוד" לאיתי הגמי· עובד כוכבים היה: **מעבדת מלכם** · בבני עמון קאי ועבודת כוכבים שלהם "מלכם" שמה על שם מלוכה כדכתיב (מ"א יא) ולמולך שקון בני עמון והא מעבדת מלכם בעבודת כוכבים קאמר: **כיבי מבי מנת לם** · והלא כבר שביב מנה הוה ומאד היא כבידה וקרא כתיב "ותבי על ראש דוד": **אמר** · "אמר" "ותבי על ראש דוד" לאו דמנת לה אלא הכי קאמר תשובה(ו) ולאליה לדוד שעשו למדת ראשו והולמתו כדלקמן: **אבן שותבה** · דרך אותה האבן להגביה המתכת ולגלותה בחיר: **דשום דריש לם** · שהיתה עשאת לעטרה ומגביהתה: **ששום בכר וסב** · והייט משקלה בכר זהב שקולה היא בכבר זהב: **ונפש סיפס לי** · עדות עטרה זו מעידה עלי שאני הגון למלכות: **סולמתו** · (ח)ומשכת בראשו למדת ראשו: **מקום שפילין** · חריץ שבראשו למעלה מן הפרחת מקום שמותו של מיטע רופס: **מקום יש** (ט) **בראשו** · שרחב החרין מקום(לך) שני (לעומת) והיא היתה טוחה בחלי ראשו: **ויוליאו אם בן פמלך** · ביותם כתיב בבן אמיה שהחביאה אותו אחותו כשהרגה עתליה את כל זרע המלוכה וכשגדל הוליאוהו ונתנו עליו הכתר לעדות שהוא מזרע המלוכה: **אמר רב יסודם שבישקם לפולמו** · ואף על גב דאמר רב יהודה לעיל דאיתה לטח אבל אחוי לא מנח לה מיהו חדא שעתא בדקי ליה בגויה אם הגון הוא למלכות: **רבופייסו** · דהכך חמשים אים: **דכפיב ויעש לו** · דמשמע שהיו משוגים: **נעולי מעול** · המעול מכביד: **והקוקי כפות הרגלים** · גמל הכבד מן המעלה ולא היו מרגישים בקולים ובברקים: מתני'

ס"ר כאן

[דיעבד זה שייך לעיל קודם ד"ה בכי הוא]

[ע"ל אשרו לו]

[ע"ל אם אמא המלך] *[ע"ל לאשרה מפלצת]

[ע"ל ותהגן]

[ע"ל אמרו לו . יעב"ן]

[ע"ל תולדות מה פ' לח]

[שבת כפ:]

[ע"ל מרס . יעב"ן]

[יומא נ:]

[ע"ל כבר: ע"ס ע"ל]

[ע"ל מכ. ומס ליפא כשפחסס]

[ני' פעיון בערך דר' ד' דרוריי]

[ני' פערון שם תדרינן]

[מאמרות אלא לדראות טרפיות בין ר"ש ור"י הפסים]

[שמואל ב: יב:ל ויקח את עטרת מלכם מעל ראש ומשקלה ככר זהב ואבן ויהי על ראש דוד ושלל העיר הרבה מאד]

[קדושין מו: מלכם מעל ראש ומשקלה ככר זהב ואבן ויהי על ראש דוד ושלל העיר הרבה מאד]

[בערכין ערך חולמתו ועיין בערך כלם גר' חולמתו]

[סנהדרין כח:]

[סנהדרין כח:]

[שם ע"ס]

נוסח אלה כתב המלוכה על דוד המלך

מגנה אור יהודה אמר"ר מאמרות בארון הנלל

*) [פירוקין לה:] מתני'

הגהות הב"ח (א) גמ' ומשקלה ככר זהב וגו' סיכי וכו' לאוים סיפס לנות מל: (ב) שם ומה קא בעי אלותי · (ג) שם אמר רב שיקם לאולמו ולא לאולמתו: (ד) רש"י ד"ה כרי סוא אומר וכו' כדאמרינן סתם לאימנה רב ולוי מה אמר זיבח וקיטר וכו' בסדרוקן ואח אמר מדים וסכרלאה בסיף בלא בסדרוקן כב"ר: (ה) ד"ה ובתם וכו' כי עד הימים ההמה היו בני ישראל מקטרין: (ו) ד"ה קודם וכו' לגרפס לאמר שבא אליהו כדר ויפלא כל"ל ומד"ל: (ז) ד"ה אלי וכו' תשובה סיפס ולאוים: (ח) ד"ה מקום יש בראש שבאמר: (ט) ד"ה מקום יש בראש בחרין מקום בחרין: (י) תוס' ד"ה ולא וכו' ומולך כיעוד בעגל בנמל קדרון וכו' מרק לרוח ולא"ל לרבנן וכו' אלא מדיר שבאליהו לים ממילא סיפ מרק לרוח ו"ל דסתם וכו' מעשה ביעוד: (כ) ד"ה אבן שותבה סיפס לה במקום שסיה יוצב על כסא מלכותו סיפס אבן שותבה קבועה למעלה ושותבה הפעבה ולא סיפס סאבן: (ל) ד"ה שסיה וכו' עם נחל לפי ששם:

גליון הש"ס גמ' ומה לא קא בעי אלותי · ע"י ר"ס כב ע"ב:

מא ב מיי' פ"ח מהלכות עבודת כוכבים הל' ו [ופ"ב מהלכות שחיטה הלכה כא] טור"ש י"ד סימן ד סעיף ג:

מב ג טור"ש ס"ח סימן לח סעיף ב:

מג ב מיי' פ"ח מהלכות עבודת כוכבים הל' ו [ופ"ב מהלכות שחיטה הלכה כא] טור"ש י"ד סימן ד סעיף ג:

מד ד טור"ש ס"ח סימן לח סעיף ב:

אשר עשיתם את העגל לקחתי ואשרוף אותו באש ואכות אותו טחון היטב עד אשר דק לעפר ואשליך את עפרו אל הנחל היורד מן ההר" שמרו) לו *משם ראיה הרי הוא אומר "ויזר על פני המים" וישק את בני ישראל" לא נתכוין אלא לבודקן כסומות, אמר להם רבי יוסי, והלא כבר נאמר "וגם (את) מעכה" (*אמו) הסירה מגבירה אשר עשתה (*מפלצתה) וגו' "ודק ויישרף בנחל קדרון" *אמרו לו משם ראיה-נחל קדרון אינו מגדל צמחין? ולא *והתניא *אלו ואלו מתערבין באמה ויוצאין לנחל קדרון ונמברין לגננין לזבל ומעלין בהן מקומות מקומות יש בו: יש מקום מגדל צמחין ויש מקום שאין מגדל צמחין. מאי מפלצתה? אמר רב יהודה דהוה מפליא ליצנותא? כדתני רב יוסף "כמין זכרות עשתה לה והיתה נבעלת לו בכל יום" אמר להן רבי יוסי והלא כבר נאמר "וכתת נחש נחשת אשר עשה משה" אמרו לו משם ראיה הרי הוא אומר "ויאמר ה' אל משה עשה לך שרף" *לך-משלך? ואין אדם אוסר דבר שאינו שלו? והתם בדין הוא דכתותי לא הוה צריך אלא כיון דרחזא דקא טעו ישראל בתריה עמד וכיתתה? אמר להם והלא כבר נאמר "ויעזבו שם את עצביהם וישאם דוד ואנשיו" מאי משמע דהאי *"וישאם דוד"-לישנא *"דזרויי הוא? כדמתרגם רב יוסף "תזרם ורוח תישאם" ומתרגמינן *תזרינן ורוח תטלטלינן אמרו לו משם ראיה הרי הוא אומר "ויישרפו באש" ומדלא כתיב "וישרפם וישאם" ש"מ "וישאם" ממש מכל מקום קשו קראי אהדדי? כדרב הונא, דרב הונא רמי: כתיב "ויאמר דוד וישרפו באש" כתיב "וישאם"? לא קשיא כאן קודם שבא איתי הגיתי כאן לאחר שבא איתי הגיתי-דכתיב "ויקח את עטרת מלכם מעל ראשו ומשקלה ככר זהב" ומי שרי איסורי הנאה ניהנו, אמר *רב נחמן איתי הגיתי בא וביטלה (ח)משקלה ככר זהב היכי מצי מנח לה? אמר רב יהודה אמר רב ראיה לנוח על ראש דוד רבי יוסי ברבי חנינא אמר אבן שואבת היתה בה דהות דרא לה רבי אלעזר אמר אבן יקרה היתה בה בששה ככר זהב: "ואת היתה לי כי פקודיך נצרתי" מאי קאמר? הכי קאמר בשכר שפקודיך נצרתי זאת היתה לי לעדות, מאי עדותה? א"ר יהושע בן לוי שהיה מניחה במקום תפילין *והולמתו, והא (ג)בעי אנוחי תפילין? א"ר שמואל בר רב יצחק מקום יש בראש שראוי להניח בו שתי תפילין "ויוציאו את בן המלך ויתנו עליו את הנזר ואת העדות" "נזר" זו כלילא, "עדות"-*א"ר יהודה אמר רב עדות הוא לבית דוד שכל הראוי למלכות הולמתו וכל שאינו ראוי למלכות אין הולמתו "ואדניה בן חגית מתנשא לאמר אני אמלוך" *אמר רב יהודה אמר רב (ג)שמתנשא להולמו ולא הולמתו "ויעש לו רכב ופרשים וחמשים איש רצים לפניו" מאי רבותיה? תנא *כולם נטולי טחול וחקוקי כפות הרגלים היו:

מתני'

[ע"ל אחרי מות פ' ד' ל"ב]

[ע"ל אמרו לו . יעב"ן]

[ע"ל מרס . יעב"ן]

[יומא נ:]

[ע"ל כבר: ע"ס ע"ל]

[ע"ל מכ. ומס ליפא כשפחסס]

[ני' פעיון בערך דר' ד' דרוריי]

[ני' פערון שם תדרינן]

[מאמרות אלא לדראות טרפיות בין ר"ש ור"י הפסים]

[שמואל ב: יב:ל ויקח את עטרת מלכם מעל ראש ומשקלה ככר זהב ואבן ויהי על ראש דוד ושלל העיר הרבה מאד]

[קדושין מו: מלכם מעל ראש ומשקלה ככר זהב ואבן ויהי על ראש דוד ושלל העיר הרבה מאד]

[בערכין ערך חולמתו ועיין בערך כלם גר' חולמתו]

[סנהדרין כח:]

[סנהדרין כח:]

[שם ע"ס]

נוסח אלה כתב המלוכה על דוד המלך

מגנה אור יהודה אמר"ר מאמרות בארון הנלל

[ע"ל אחרי מות פ' ד' ל"ב]

[ע"ל אמרו לו . יעב"ן]

[ע"ל מרס . יעב"ן]

[יומא נ:]

[ע"ל כבר: ע"ס ע"ל]

[ע"ל מכ. ומס ליפא כשפחסס]

[ני' פעיון בערך דר' ד' דרוריי]

[ני' פערון שם תדרינן]

[מאמרות אלא לדראות טרפיות בין ר"ש ור"י הפסים]

[שמואל ב: יב:ל ויקח את עטרת מלכם מעל ראש ומשקלה ככר זהב ואבן ויהי על ראש דוד ושלל העיר הרבה מאד]

[קדושין מו: מלכם מעל ראש ומשקלה ככר זהב ואבן ויהי על ראש דוד ושלל העיר הרבה מאד]

[בערכין ערך חולמתו ועיין בערך כלם גר' חולמתו]

[סנהדרין כח:]

[סנהדרין כח:]

[שם ע"ס]

נוסח אלה כתב המלוכה על דוד המלך

מגנה אור יהודה אמר"ר מאמרות בארון הנלל

[ע"ל אחרי מות פ' ד' ל"ב]

[ע"ל אמרו לו . יעב"ן]

[ע"ל מרס . יעב"ן]

[יומא נ:]

[ע"ל כבר: ע"ס ע"ל]

[ע"ל מכ. ומס ליפא כשפחסס]

[ני' פעיון בערך דר' ד' דרוריי]

[ני' פערון שם תדרינן]

[מאמרות אלא לדראות טרפיות בין ר"ש ור"י הפסים]

[שמואל ב: יב:ל ויקח את עטרת מלכם מעל ראש ומשקלה ככר זהב ואבן ויהי על ראש דוד ושלל העיר הרבה מאד]

[קדושין מו: מלכם מעל ראש ומשקלה ככר זהב ואבן ויהי על ראש דוד ושלל העיר הרבה מאד]

[בערכין ערך חולמתו ועיין בערך כלם גר' חולמתו]

[סנהדרין כח:]

[סנהדרין כח:]

[שם ע"ס]

נוסח אלה כתב המלוכה על דוד המלך

מגנה אור יהודה אמר"ר מאמרות בארון הנלל

[ע"ל אחרי מות פ' ד' ל"ב]

[ע"ל אמרו לו . יעב"ן]

[ע"ל מרס . יעב"ן]

[יומא נ:]

[ע"ל כבר: ע"ס ע"ל]

[ע"ל מכ. ומס ליפא כשפחסס]

[ני' פעיון בערך דר' ד' דרוריי]

[ני' פערון שם תדרינן]

[מאמרות אלא לדראות טרפיות בין ר"ש ור"י הפסים]

[שמואל ב: יב:ל ויקח את עטרת מלכם מעל ראש ומשקלה ככר זהב ואבן ויהי על ראש דוד ושלל העיר הרבה מאד]

[קדושין מו: מלכם מעל ראש ומשקלה ככר זהב ואבן ויהי על ראש דוד ושלל העיר הרבה מאד]

[בערכין ערך חולמתו ועיין בערך כלם גר' חולמתו]

[סנהדרין כח:]

[סנהדרין כח:]

[שם ע"ס]

נוסח אלה כתב המלוכה על דוד המלך

מגנה אור יהודה אמר"ר מאמרות בארון הנלל

[ע"ל אחרי מות פ' ד' ל"ב]

[ע"ל אמרו לו . יעב"ן]

[ע"ל מרס . יעב"ן]

[יומא נ:]

[ע"ל כבר: ע"ס ע"ל]

[ע"ל מכ. ומס ליפא כשפחסס]

[ני' פעיון בערך דר' ד' דרוריי]

[ני' פערון שם תדרינן]

[מאמרות אלא לדראות טרפיות בין ר"ש ור"י הפסים]

[שמואל ב: יב:ל ויקח את עטרת מלכם מעל ראש ומשקלה ככר זהב ואבן ויהי על ראש דוד ושלל העיר הרבה מאד]

[קדושין מו: מלכם מעל ראש ומשקלה ככר זהב ואבן ויהי על ראש דוד ושלל העיר הרבה מאד]

[בערכין ערך חולמתו ועיין בערך כלם גר' חולמתו]

[סנהדרין כח:]

[סנהדרין כח:]

[שם ע"ס]

נוסח אלה כתב המלוכה על דוד המלך

מגנה אור יהודה אמר"ר מאמרות בארון הנלל

רבינו חננאל

וניחוש דלמא נתנין באאדרו אמרו לו הא כתי' ויזר על פני המים וישק את בני ישראל לא נתכוין משה אלא להשקותן כסומות והא כתיב ויכרות אמא את מפלצתה וישרוף בנחל קדרון והלא הוה שם לובל · אמרו לו נחל קדרון יש בו מקומות שאין מגדל צחחים · ובמקום שאין מגדל צחחים תרפה מפלצתה דהות מפליא ליצנותא· כמין וכרות עשתה לו והיתה נבעלת לו תמיד· ומקשינן עליה והכתיב וכתת נחש הנחושת אשר עשה משה כי עד הימים ההם היו בני ישראל מקטרים לו ויקרא לו נחושתן אמרו לו והלא נחש זה של משה היה שנאמר עשה לך שרף עשה לך משלך ואין אדם אוסר דבר שאינו שלו ובדין הוא דכיתות נמי לא צריך דלא הוה עבודת כוכבים אלא כיון דחזא חזקיה ד ס ע ו ישראל בתריה עמד וכתתו. אמר להן ר' יוסי והכתיב ויעזבו שם את עצביהן וישאם דוד ואנשיו הנה שחקום ופיזרום כדכתיב תזרם ו ר ו ח ת ש א ם וסערה תפיץ אותם ופרקינן לא. ישאם אינו לשון פיזור אלא לשון

נוסח אלה כתב המלוכה על דוד המלך

מגנה אור יהודה אמר"ר מאמרות בארון הנלל